

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

**ΘΕΜΑ: Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑ
ΤΟΥ 20^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ**

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΡΑΒΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

- **Α' περίοδος : (1898-1900)**

- α' έτος (1898-1899)

- β' έτος : (1899-1900)

Τ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

- **Β' περίοδος : (1901-1905)**

- α' έτος : (1901-1902)

- β' έτος : (1902-1903)

- γ' έτος : (1903-1904)

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

- δ' έτος : 1905

- **Γ' περίοδος : 1906**

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΒΟΣΠΟΡΙΤΗΣ

- **Δ' περίοδος : (1907-1908)**

- α' έτος : 1907

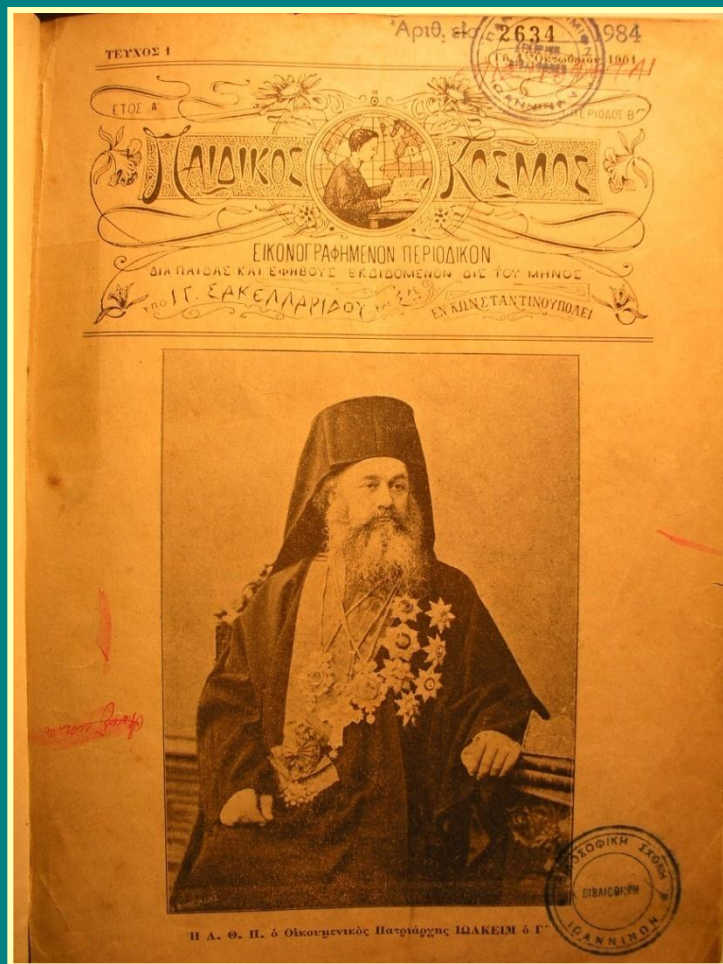
Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

- β' έτος : 1908

ΤΑ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΑ ΕΝΤΥΠΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥΣ

- ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ (1898-1908)
 - ΦΑΡΟΣ (1909-1912)
 - ΜΕΛΙΣΣΑ Τ. ΔΕΠΑΣΤΑ 1912
 - ΑΠ' ΟΛΑ (1917-1919)
 - ΜΕΛΙΣΣΑ Δ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ (1918-1919)
-

ΔΥΣΕΥΡΕΤΑ ΤΕΥΧΗ

ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ
τοῦτοῦ τοῦ Α' διαγωνισμοῦ τοῦ 7' διαγωνισμοῦ

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ Β. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΠΡΩΤΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ
διαγωνισμοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ

Ν. ΚΕΡΚΙΡΑΣ
τοῦτοῦ τοῦ Α' διαγωνισμοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ

Ρ. Ο. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΑΡΧΕΣ ΛΟΓΙΚΗΣ (τοῦτοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ)
διαγωνισμοῦ τοῦ 12' διαγωνισμοῦ

Ρ. Ο. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΑΡΧΕΣ ΛΟΓΙΚΗΣ (τοῦτοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ)
διαγωνισμοῦ τοῦ 12' διαγωνισμοῦ

Ρ. Ο. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΑΡΧΕΣ ΛΟΓΙΚΗΣ (τοῦτοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ)
διαγωνισμοῦ τοῦ 12' διαγωνισμοῦ

Ρ. Ο. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΑΡΧΕΣ ΛΟΓΙΚΗΣ (τοῦτοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ)
διαγωνισμοῦ τοῦ 12' διαγωνισμοῦ

Ρ. Ο. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

τοῦτοῦ τοῦ Α' διαγωνισμοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΠΑΠΑΣ
(Αριστοτελείου Σχολίου)
τοῦτοῦ τοῦ Α' διαγωνισμοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ

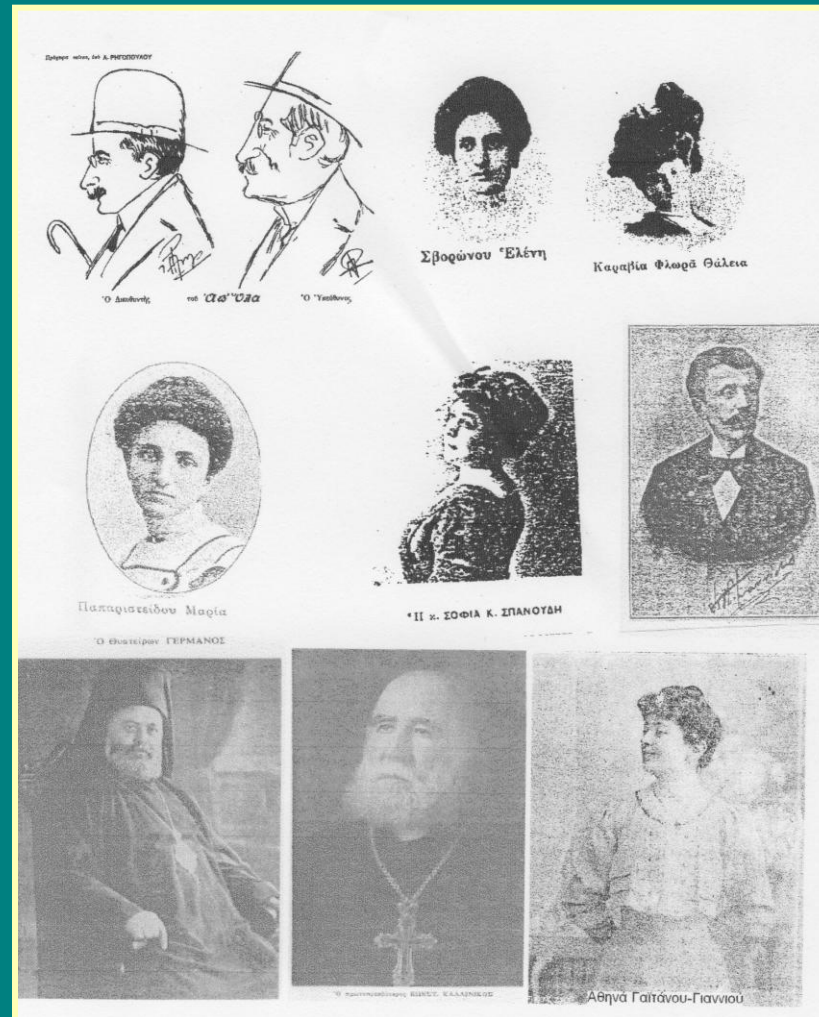

Ν. Α. ΕΚΕΧΙΔΗΣ (τοῦτοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ)
διαγωνισμοῦ τοῦ 22' διαγωνισμοῦ

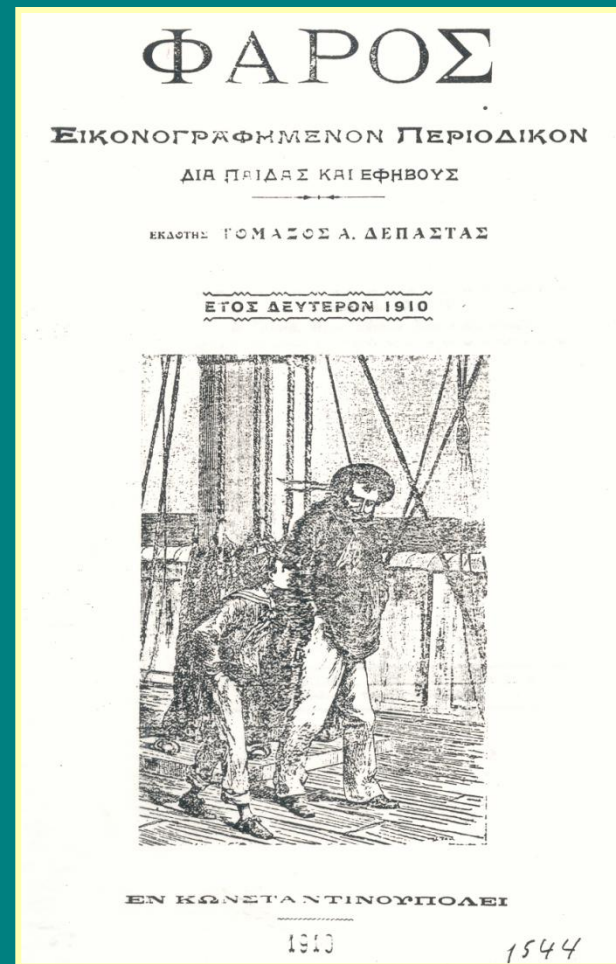
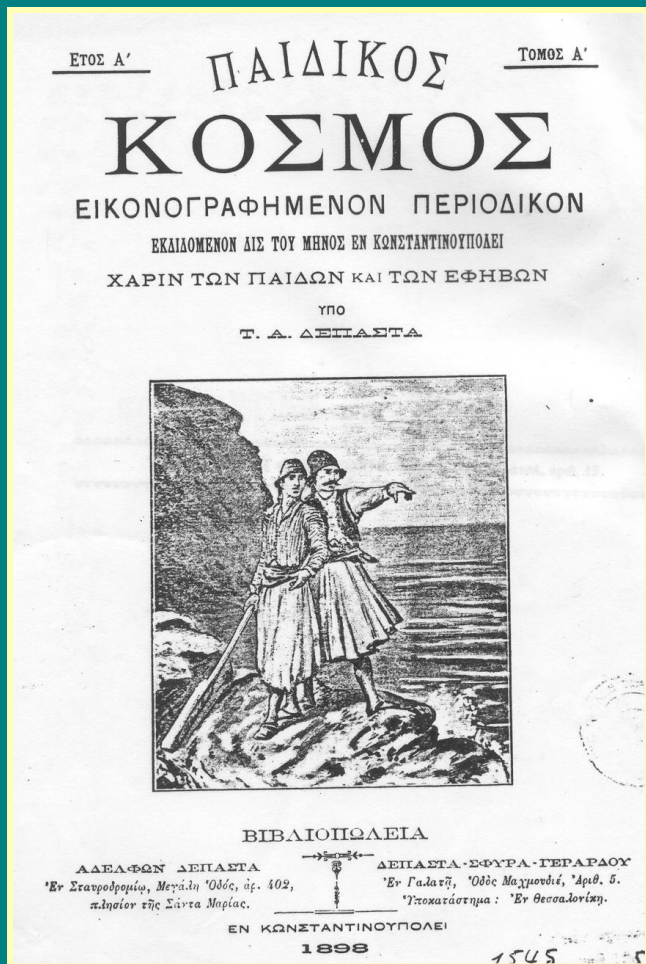

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΠΑΣ
ΟΠΙΟΡΟΛΟΓ ΤΗΣ ΑΓΗΣ
διαγωνισμοῦ τοῦ 10ου διαγωνισμοῦ

ΕΠΩΝΥΜΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ-ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΟΜΩΝ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

* Έτος Β' — Φύλλον 2515 *

Σάββατον, 10/23 Νοεμβρίου 1918 *

Ἡ Ἑλλάς

Τιμᾶται γρῶς. 2.

Τὸ πῆλοδον — αἱ: ΔΕ ΟΛΙΓΟΙ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ *

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΛΕΜΜΑ

Ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Ἡμεῖς, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχομεν μεγάλα χάσματα εἰς τὰς ἱστορικὰς μας γνώσεις. Δὲν γνωρίζομεν ὅσον πρέπει λεπτομερῶς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τοῦ 1821 καὶ ἀπὸ τότε ἕως σήμερον.

Πρέπει, ἀρὰ γὰρ, τόσοι μεγάλοι καὶ σπουδαῖαι ἱστορικαὶ περίοδοι νὰ μένουσι πρὸς μᾶς ἀγνωστοί; Καὶ ὅμως εἴτε σὺς εἰσέρετε, εἰτε τὰ δύο αὐτὰ χρόνια εἶναι δύο μεγάλοι σταθμοὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας. Τὸ 1453 ἐσχίσθη τὴν βασιλείαν, τὸ κράτος, τὴν ἐλευθερίαν, τὸν πολιτισμὸν — ἔτος πένθιμον — καὶ τὸ 1821 ἡ Ἑλλὰς δέσμευε, εἰτε ὑπάρχει, εἰτε οὐκ, εἰτε θύρην μέσῃ εἰς τὰς εὐχὰς τῆς ἐλπίδος, εἰτε δὲν ἀπέθανε τὸ ἔθνος, καθὼς τὸ ἀνεκδιόχθον αἶμα, εἰτε τέλος, ἔχομεν δικαιοσύνη νὰ ἀνοηφώμεθα. Τὸ 1821 ἦτο ὁ πρόδρομος τοῦ 1912 καὶ τοῦ 1918. Τὸ λοιπὸν τὸ ἔθνος μας δὲν φοβεῖται ἀπορράδας ἡμέρας.

Δὲν ἔχομεν ὅμως μόνον πνευματικὰ καθήκοντα; ἔχομεν καθήκοντα χαρακτῆρος καὶ ἥθους. Αὐτὰ εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα. Ὡς ἐπεθύμουν πολλὰ καὶ τὰ ἀναφέρει εἰς τὰς εὐχὰς, ἀλλὰ φοβόμαι, εἰτε θὰ χάσομεν συμπεριλαμβανόμενα εἰς στενὸν τόπον τὴν σημασίαν των. Ἀρκούμεν νὰ σὰς εἰπὼν τὸν μόνον.

Ἐλλογούμεθα, πρὸ παντὸς πρέπει νὰ εἰσὶν εὐγενεῖς. Οἱ ἀρχαῖοι μὲν ἔλεγον: — Πὰρ μὴ Ἐλλήν, βάρβαρος.

Τώρα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, βέλαιοι,

ΚΩΝΗΠΟΛΙΣ 20 Ἰανουαρίου 1919.

Τιμᾶται Γρ. 5.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡ. 42.

ΜΕΛΙΣΣΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Διευθυντής: Τυπὸντος: Δ. Π. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἀρχειοθέτης: Μ. Κ. ΚΑΛΥΒΟΠΟΥΛΟΣ

Δὲν ἐφρανόζετο ὅμως εἰς τὸ πλοῖον τοῦ «Λανβεόκ», καίτοι πληγμένον, τὸν παρεμύνην μετὰ τὰ καὶ λη.

«Ὁ Πλοῖοντος, Κερφεβέκ φωνάζει τότε τὸν Ζοῦλ. «Ὁ Ζοῦλ ἐτρέξεν ἀμέσως, καὶ τὸν ἔρωτι: «Εἰσὶτε σοὶ ῥὰ πληγμένον, πλοῖοντὸς μου;»

«Δὲν καταρῶμαι ἀποκρίσθαι ὁ πλοῖοντος. Ἄκουσέ με, τώρα νὰ ὑπάγῃς καὶ νὰ εἶς τὸν «Ἰδὲ νὰ σημαδεύῃ προσεκτικὰ, καὶ νὰ πυροβολῇ ἐπάνω εἰς τὸ Γερμανικὸν υποβρυχίον, ἕως ἀποκτείνῃ τὰς μάς κάψους ζωταντοῦς!!»

«Ὁ Ζοῦλ ἔβη, καὶ ἀφ' οὗ ἐβλῆεν τὸ μέτωπον τοῦ «Ἰδὲ με κρῖον νερό, τοῦ λέγει τὴν διαταγὴν τοῦ πλοῖοντος.

«Καλὴ, λέγει ὁ «Ἰδὲ με μὲν ἀσθενὴ φωνήν, κράτησέ με τώρα, δια νὰ μὴν τρέσῃ τὴν στήρην τοῦ θάσματος.»

Στὸν καιρὸ τῆς ταχυρίας.

POIDLOUE

* Ο ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΤΟΥ «ΛΑΝΒΕΟΚ» *

(Κατὰ μέτρον Εὐφ. Μανουελλίδου)

(Συνέχεια)

Εὐτυχὴς ὅμως καὶ τὸ «Λανβεόκ» εἶχεν ὅπως τὴν μηχανήν του, ὅπως εἶχε καὶ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ψάρεμα, καὶ δὲ αὐτὸ δὲν εἶχεν φόβον νὰ βυθισθῇ.

«Ὁ Ζοῦλ ἔβλεπεν εἰς τὸ κατόστρωμα. Ἄλλ' ἐκείνη δὲν ἐκίπνησεν ἐπικύβητ' ἡμεῖς. Ἄλλ' ἐπικύβητ' πρὸς στήρην διέκταν τὸν πλοῖοντὸν τοῦ πληγμένον καὶ τὸν φίλον τοῦ «Ἰδὲ ἰσχυρὰ μόνον.

Οἱ ἄλλοι ναῦται τοῦ «Λανβεόκ» ἀμέσως ἀπέκτεσαν τὴν μηχανήν του καὶ γενναίως τὸν πλοῖοντὸν τοῦ Γερμανικοῦ υποβρυχίου ἐλάσαν φωνὰς θανάτου.

«Ὁ Πλοῖοντος Σάλερ φωνάζει τότε τὸ «Λανβεόκ» ἐκτενῶς συδαιώσασθαι, καὶ εἰτε μετ' ὀλίγων θὰ ἐβόλζετο ἔκρινε περὶ τὸν νὰ στείλῃ καὶ δαυτὸν τὸν τερμίνον.

«Ὅταν ὁ Σάλερ, ἤθελε νὰ εἶθαι πλοῖοντι ἐκτελούσας τὸ ἐξῆς σχέδιον:

Ἀφ' οὗ ἐτορμήσειεν, ἐκίπνησεν, ἐκίπνησεν τὰ πλοῖοντὰ πρὸς τὸν πλοῖοντὸν, καὶ τὰ χρέματα κατόπιν ἔρριπεν περὶ τὸν πλοῖοντὸν καὶ ἀποκτείναν τὸν μεγαλοῦν τοῦ καιροῦ πλοῖοντὸν, ὡς ἄλλος Νέρον.

Ἐν πλοῖοντὸν ἐκτενῶς εἰς τὸ πλοῖοντὸν τοῦ υποβρυχίου.

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

198

ΦΑΡΟΣ

παυστα, ὅτι ἐκεῖ κανεῖς κερδίζει χρήματα. Ἡ περίστασις δὲ νὰ ὑπάγω εἰς ἐκεῖ μοῦ ἐφάνη τίσον καλή, ὅταν εὐρισκόμεον ἐπάνω εἰς τὴν Καναδᾶν, ὥστε ἔκαμα ἀμέσως ἀπόφασιν.

— Πές μου σοῦ λέγω ἀπὸ ποῦ ἐξετρώπωσαι;

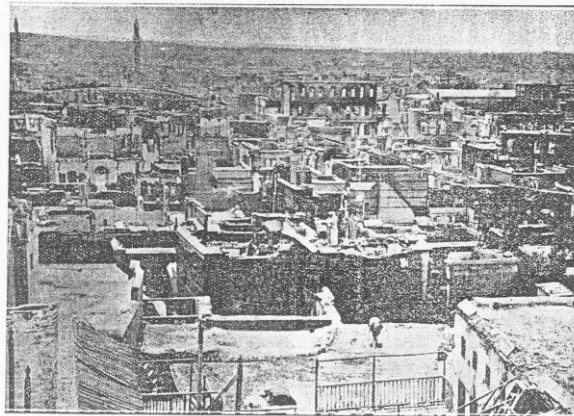
— Ἀπὸ τὰ ἀμπάρια, ποῦ φυλάγουν τὸ νερό.

— Ὅταν μοῦ εἶπατε νὰ ἐγὼ ἐξω καὶ νὰ σὰς περι-

— Καὶ ἐμεῖνες ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὄραν εἰς τὴν κρυψώνα;

— Δὲν ἐτολμοῦσα νὰ ἐξέλθω! Ἐξήρπην ἡ- νοῖξαν τὴν θύραν καὶ μὲ ἀνεκάλυψαν ἐγὼ ὅμως θέλω νὰ ἐπιστρέψω μαζί σας εἰς τὸ Λί- βερπουλ, κύριε, δὲν θέλω ν' ἀναχωρήσω.

— Νὰ ἐπιστρέψης μαζί μου εἰς Λίβερπουλ.

Αἱ σφαγαὶ τῶν Ἀδάνων.

μένω εἰς τὴν ἔξω, ἐπίσημοσθ' αἰγάκι, διότι ἐκείθηνκα ὅτι μὲ τὴν λήψον τοῦ πρημέως ἡμποροῦσα καὶ ἐγὼ νὰ ἐξέλθω ὅπως καὶ σεῖς, ἀφοῦ ἐβλεπα καὶ ἐγὼ ὀλίγον τοῦλάχιστον τὴν πλατεῖαν θάλασσαν.

Ἐφηνα σὺ γὰρ αἰγά, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ σὰς ὑπακούσω εἰς τὸν δρόμον μου ὅμως ἔτυχε νὰ εὗ- ρω ἀνοικτὴν τὴν θύραν, ἣ ὅποια φέρει εἰς τὸ βάρθος τοῦ πλοίου. Ἄντι νὰ ἀναβῶ, ἐκκεῖθηνκα, ἐκρύβηνκα ὀπίσω ἀπὸ ἕνα βαρέλι, σκεπτόμενος ὅτι ἀφοῦ τὸ πλοῖον κινήσῃ, εἰς ἀνάγκης θὰ μὲ μεταφέρῃ καὶ ἐμὲ εἰς Νέαν Ἰόρκην. Ἠλπίζα ὅτι ὁ κ. Βοαζζελὴ θὰ μὲ ἐσυγχωροῦσε, θὰ τῇ ἐξήτοῦσα συγχώρησιν εἰς τὸ ὄνομά σας, διότι ἤξεύρω ὅτι σὰς ἀγάπα πολὺ.

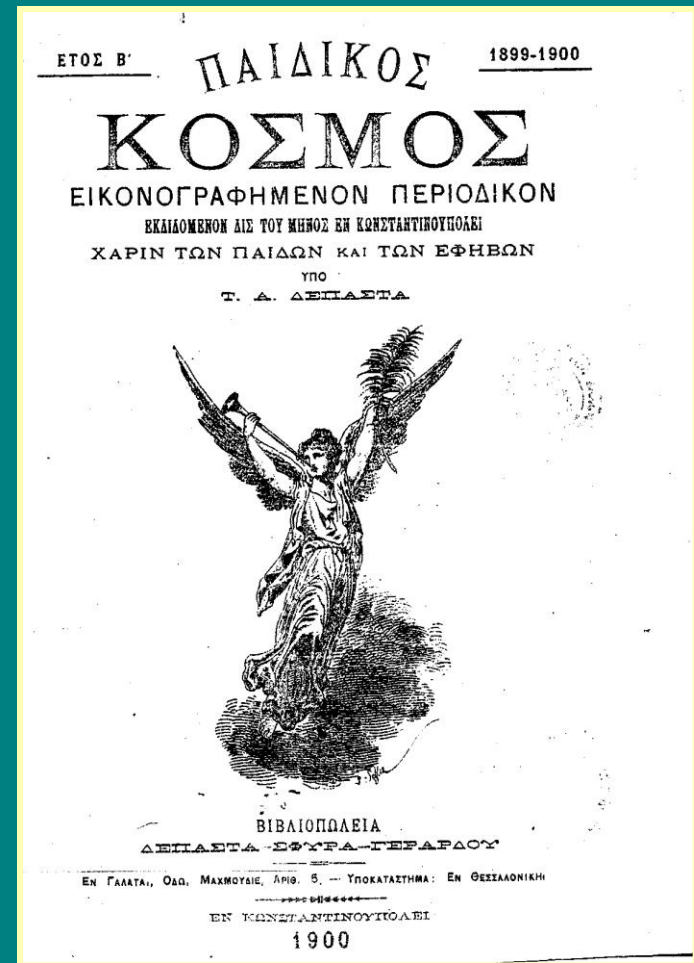
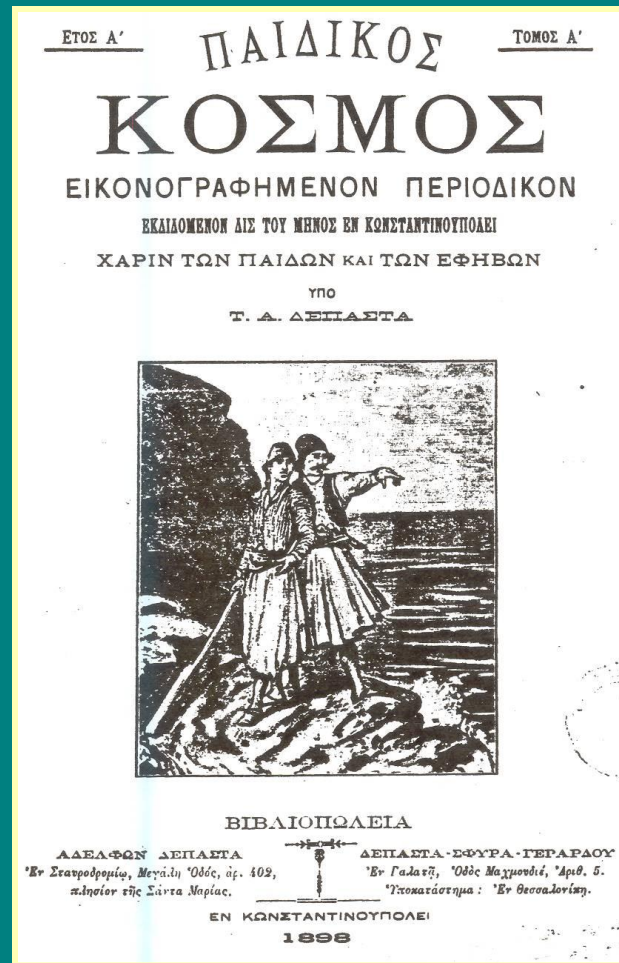
Ἄμποτε, μικρὴ μου καταργάρη, νὰ ἦτο αὐτὸ δυνατόν! Δὲν βλέπεις, κακομαίρη, ὅτι εἰμαθα εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν καὶ ὅτι ὁ Καναδᾶς κό- πτει εἰς μέλια τὴν ὄραν; Δὲν ἠξεύρεις καὶ τὸ περιπλέον ὅτι οἱ ναυτικοὶ κανονισμοὶ ἀπαγορεύ- ουναι νὰ μᾶς ἀποδιδῶσθαι καὶ ὅτι τώρα πλέον, θέ- λωμεν καὶ δὲν θέλωμεν, θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν;

— Τί! ἀνέκραξεν ὁ Ζωηρὸς, καὶ σεῖς ἐκρυ- βθήκατε ὅπως ἐγὼ;

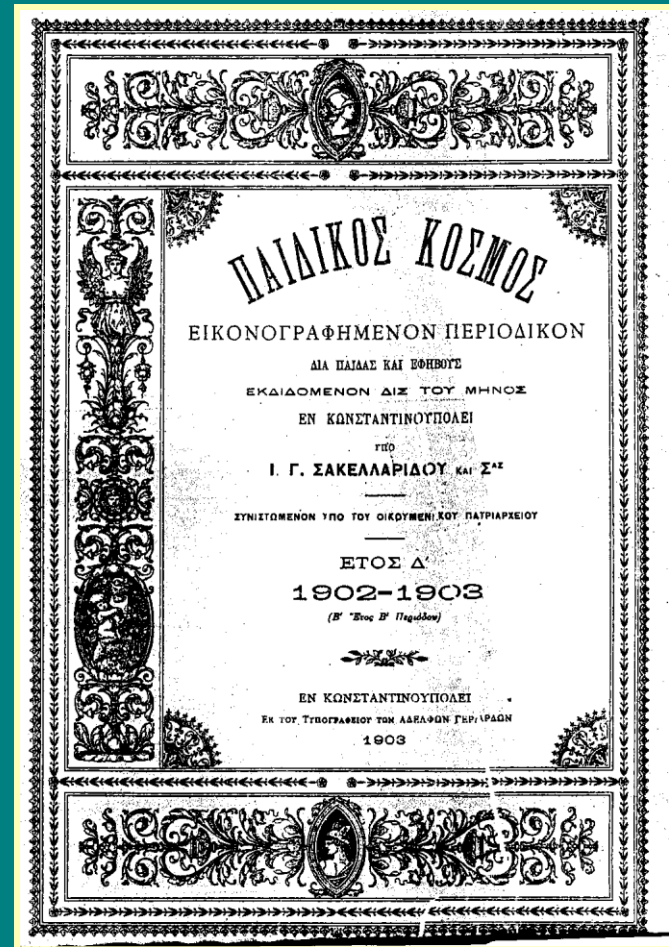
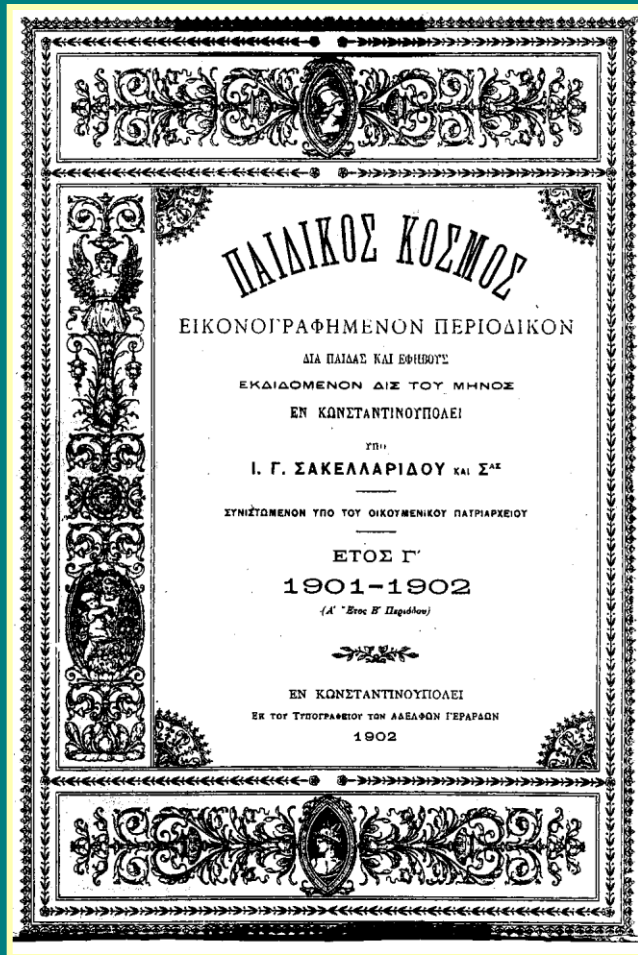
— Ἐκρύβηνκα ὥσάν ἐσὶ: εἶπεν ὁ Πινσὸν ἀγανακτήσας. Ἐγὼ δὲν ἔχω στὸ κεφάλι τὸν Ροδινσὸν. Ὁ Ροδινσὸν...

— Νομίζω, εἶπεν ὁ Βοαζζελὴ δικαίωσιν τὸν φίλον σου, ὅτι ὁ Ζωηρὸς εἶχε τοιαῦτα πεινᾶν.

ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΟΜΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΟΜΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

"Έτος Δ' "Εν Κωνσταντινουπόλει, 5 Μαΐου 1912 Φυλλ. 2

ΜΕΛΙΣΣΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΥΣ

Συνδρομή Κωνσταντινουπόλεως Γρ. 25 Παρυφών. — Ξενοφών. 30 Μείζονος Δρ. 7 Εξωτερικού Φρ. 8	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΜΑΖΟΣ Α. ΔΕΛΑΣΤΑΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ Γαλατζ. Μέγα 'Εθν. Χάνιον № 47 Τιμή Φυλλαδίου παρ. 20.
--	--	---

ΠΩΣ ΕΓΓΙΝΑΝ ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

(Συνέχεια εκ της σελ. 4 και 5 της σελ. 3)

Και τότε ο φιλόσοφος ήρχισε ν' αναπτύσσει απ' αρχής την πίστιν του Χριστιανισμού. Πώς ο Θεός έκειμεν εξ αγαπής τὸν ἄνθρωπον, πὼς τὸν ἐπέλασεν ἄνωτερον ὅλον τοῦ κόσμου, πὼς ὁ ἄνθρωπος ἠμάρτησε, πὼς κατέβη ὁ Χριστός, πὼς ἐδίδασκε, πὼς ἔχυνε δι' ἡμᾶς τὸ Αἷμα του, πὼς θά ἔλθῃ νὰ μᾶς κρίνῃ. Ἐκτύλιζας δὲ ἐνὸς-ἑνὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ μίαν εἰκόνα τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ ἐνισχύσας τοὺς λόγους καὶ μετ' ἡνθεορίας, τὸσον τὸν βασιλεῖα συν-εξήνισεν, ὥστε τὸν ἠνάρκασε με ἀναστεναγ-μὸν νὰ εἴπῃ:

— "ὦ, πόσον μακάριοι θὰ εἶνε οἱ δίκαιοι! Πόσον δὲ ἀθλιοὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ!...

Τὸ κήρυγμα τοῦ Φιλοσόφου Κωνσταντίνου ἀφῆκεν ἀνεξέλεπτα ἵχνη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ βασιλεῖος τῶν Ρώσων, ὅστις ἦτο ἤδη ἡμι-πορευομένης νὰ δεχθῇ τὸν Χριστιανισμόν. Προέπεινε μὲ τιμὰς καὶ δῶρα τὸν Ἑλληνα καὶ οὐδέποτε ἐλησμόνηε τὸ πῦρ τῶν λόγων του περὶ τῆς μελλούσης τιμωρίας τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἀλλ' ἡ γνώμη τοῦ Βλαδὶμήρον ἐπρεπε νὰ στερεωθῇ καὶ δι' αὐτοψίας. Οἱ Βογιάροι καὶ πατριῶται τοῦ κράτους του τῷ προέτειναν νὰ

μὴ προβῇ εἰς ἀπόφασιν, πρὶν ἢ χάμουν καὶ αὐτοὶ ἓνα γύρον τοῦ κόσμου καὶ ἴδουν τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων λαῶν με τοὺς δογματικούς των.

— Γνωρίζετε, Μεγαλειότητε, εἶπον εἰς τὸν Βλαδὶμήρον, ὅτι δὲν ἐπάγχει κανεὶς ὁ ὅποιος νὰ μὴ εἴνε ὑπερήφανος διὰ τὴν δημοκρατίαν του καὶ νὰ μὴ νομίζῃ ὅτι αὐτὴ εἴνε ἡ ἀνωτέρα ὅλων τῶν ἄλλων. Ἐπιτρέψατέ μας λοιπὸν νὰ ἐπαίωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ ἐξετάσωμεν τὴν πίστιν τοῦ καθενός.

Ὁ Βλαδὶμήρος συγκατένευσε καὶ οἱ Βογιάροι ἀπῆλθον.

Δὲν θὰ τοὺς παρακολουθήσωμεν εἰς τὸ μακρὸν ταξιδίον των, οὐδ' εἰς τὰς κρίσεις των, τὰς ἀρεῖας καὶ ἡμιβαρβάρους, περὶ τῶν μενονεκτιμημάτων τούτου ἢ θαίνου τοῦ δημοκράτου, τὸ ὅποιον δὲν τοὺς ἐκτύπησεν εἰς τὰ ὀμμάτια. Ἰθά τοὺς ἴδωμεν εἰσερχομένους μετὰ τὴν πολὺν των περιπλάνησιν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν βασινομένην Τζαρογορόδ, τὴν πρώτην πόλιν τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν εὐγενεῖαν καὶ εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν πλοῦτην κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, τὴν νύκην τὴν λου-μένην εἰς τὸν Βοσπόρον τὰ ὕδατα.

Βασίλεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο τότε Βασίλειος ὁ Πορφυρογέννητος, ὁ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐπονομασθεὶς Βουλγαροκτόνος. Πρὸς

ΚΥΝΗΓΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝ ΑΦΡΙΚῇ Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ

Τα κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ λήξαντος αἰῶνος οἱ ἄγγλοι καταλαμβάνον εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν τὴν ἑξέσθια Ἀζαν, οἱ καίτοι καταγόμενοι ἐξ Ὀλλανδίας ἀντίστησαν λογρῶς κατὰ τὸν ἐπιδρομῆν. Εἰς τὸ ἐσ-τεριὸν ἴδιος τῆς χώρας ἡ ἀντίστα-σις κατὰ τῆς νέας κυβερνήσεως ἦτο πολὺ μεγάλη, καὶ οὕτως ἐπὶ αἰσιν αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν πείραμα καὶ αἱ ὁποῖαι αὐτῶν ἀδυνατοὶ νὰ μὴ ἐκδηλοῦν-το, μέγας ἡ νῦν κυβερνήσεως θέλησι νὰ τὰς ἀποδοῇ διὰ τῆς βίας ἀπὸ τῆς ἐστίας των διὰ νὰ ἐκπληθύνῃ τὰς ἀποικίας. Μετὰ πολέμου πόλεμον, ἐθαύνατο τέλος ἡ εἰρήνη ἐν τῇ χώρῃ, καὶ ἐπανήλθεν ἡ γαλήνη.

Κατ' ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν καιρὸν, ἐν ἔτει 1912, συνέβησαν τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα μὲν-τοι νὰ μὴς ἐκδόσῃ ἡ παρούσα διήγησις.

Ὁ λαὸς Ὀλλανδίας γινώσκοντες, ὅτι ἡ Νότιος Ἀφρική, ἡ ἑξέσθια Ἀζαν, οἱ ὁποῖοι παρὶ οὐδὲν ἀντίστησιν κατὰ τὸν ἄγγλον.

Ἀλλ' ἀπὸ εἰδὸς, οὗ πᾶσα ἀντίστασις εἶναι ματαιὰ, ἐκτίθη ὥσπερ οὐκ εἶναι ἡδύνατο νὰ μὴν πλεῖον ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ παρὸν

ἐφαρξ. Ἀπὸ ἀπεράστου νὰ πωλίσῃ δὲν τὸ δυνατόν ὑψηλὰ τὰ κτήματα του καὶ ν' ἐ-ποιήσῃ εἰς τὸ ἐσπεριότερον τῆς χώρας, ὅπου δὲν εἶχον εὐδαίμονα ἑκάστη πολλὰ ἀποικία, καὶ κατὰ τὴν ἑξέσθια νῦν παρὰ δι' ἐκεῖν καὶ τὴν οὐρανὸν του.

Ἡ οὐρανὸν του! Ἀλλ' ἦτο τὸ ἀνταρ-μενον τὸν σέξον του. Ἡ σέξος καὶ τὰ τρία τέσσα του, καὶ ἡ μέλλουσα τυχὴ των, ἦτο ἀπορριπτικὴ ἀντιστάσις δι' αὐτόν. Ἡ σέξος του, κρῖνος λευκὸς καὶ ἀδύνατος, καὶ τὰ τέσσα του ἡλικίας 8—14 ἐτῶν, πᾶς θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ὑποφέρουν τὰς ταλαιπω-ρίας τῆς μεταναστεύσεως μόνον εἰς μίαν χώραν ἔρημον, ἀγνώστην. Καὶ ὅμως ἡ σέξος ἐ-πὶ τῆς ἐξέσθιας νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ μάλιστα δὲν τὸ δυνατόν ταχέως.

Ὅτε λοιπὸν μίαν ἡμέραν τὸ ἱερὸν βίβλον ἐν μακρὸν κατεβάνον νὰ προχωρῇ πρὸς τὰ ἐνδοκίμα τῆς ἑλπίδος. Τρεῖς λευκοὶ συνάδοντες τρεῖς ἡμέρας βαρύντες φορημένους ἐκτίθησαν ἡ καὶ διὰ τῆς βίας καὶ οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν πείραμα καὶ αἱ ὁποῖαι αὐτῶν ἀδυνατοὶ νὰ μὴ ἐκδηλοῦν-το, μέγας ἡ νῦν κυβερνήσεως θέλησι νὰ τὰς ἀποδοῇ διὰ τῆς βίας ἀπὸ τῆς ἐστίας των διὰ νὰ ἐκπληθύνῃ τὰς ἀποικίας. Μετὰ πολέμου πόλεμον, ἐθαύνατο τέλος ἡ εἰρήνη ἐν τῇ χώρῃ, καὶ ἐπανήλθεν ἡ γαλήνη.

Κατ' ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν καιρὸν, ἐν ἔτει 1912, συνέβησαν τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα μὲν-τοι νὰ μὴς ἐκδόσῃ ἡ παρούσα διήγησις.

Ὁ λαὸς Ὀλλανδίας γινώσκοντες, ὅτι ἡ Νότιος Ἀφρική, ἡ ἑξέσθια Ἀζαν, οἱ ὁποῖοι παρὶ οὐδὲν ἀντίστησιν κατὰ τὸν ἄγγλον.

Ἀλλ' ἀπὸ εἰδὸς, οὗ πᾶσα ἀντίστασις εἶναι ματαιὰ, ἐκτίθη ὥσπερ οὐκ εἶναι ἡδύνατο νὰ μὴν πλεῖον ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ παρὸν

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

Τίτλος	Περιοδικό - Έτος	Τεύχος	Συγγραφέας, μεταφραστής
Η θ ο π λ α σ τ ι κ á Κ ε ί μ ε ν α «Θρησκευτικόν Ανάγνωσμα»			
Προς τα παιδιά μου	<i>Π. Κ. 1898</i>	1	Παπα-Σπύρος
Ο Ουράνιος πατήρ	»	2	»
Το θυγάτριον του Ιάριου	»	3-4	»
Τα Χριστούγεννα	»	5	»
Η πρώτη του έτους	»	6	»
Η ευτυχία	<i>Π. Κ. 1899, έτος Α΄</i>	7	Φίλων
Το ιερόν Ευαγγέλιον	»	8	Παπα-Σπύρος
Εις το σχολείον του μύρμηκος	»	9-10	»
Θρησκευτικόν ανάγνωσμα	»	11	Μάρκος ιερομόναχος ο Εφέσιος
Ο Σταυρός	»	13	Κ.
Η γλώσσα	»	14	Παπα-Σπύρος

ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΟΜΩΝ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

